

[Bjørn Poulsen]

drejer sig om statspenge. Vi mener ikke, at de bare uden videre skal bruges på den ene eller den anden måde. De må være målrettet på en eller anden måde, og det, der er blevet sagt hidtil, er, at denne ordning skal være målrettet derhen, at byggebranchen skal have et opsving også på landet. Men det bliver altså ikke byggebranchen. Det bliver ikke håndværkerne, men det bliver nogle virksomheder. Der er meget stor forskel på det. Vi ved alle noget om, hvad arbejdskraftforbruget er ved reparationer og småbyggeri o.lign. i forhold til det arbejdskraftforbrug, der er i industrien, hvor man frembringer byggematerialer. Der er en meget stor forskel.

Det er en af grundene til, at jeg synes, forslaget som helhed er usandsynlig dårligt.

Halvgaard (FP):

Nu siger landbrugsministeren, at den tid er forbi, hvor man kunne få en knægt til kost og logi og lidt lommepenge. Jeg siger desværre, for den tid er også kommet, hvor Danmark er bragt ud i en økonomisk og beskæftigelsesmæssig krise, som vi aldrig nogen sinde har oplevet før. Derfor er der brug for nytænkning. Vi har gennem landbruget mulighed for at sluse en hel del unge ind.

Vi har helt misforstået spørgsmålet om uddannelse. Vi har hele tiden troet, at uddannelse bare var noget, der kunne foregå på en skolebænk. Jeg mener også, uddannelse er, hvis de unge får plads i en landbrugsbedrift, hvor de følger med i arbejdet.

Nu har man gang på gang gennem konferencer og møder og gennem forskellige jobskabelslove forsøgt at få de unge i arbejde, men det er jo ikke lykkedes. Vi har stadig væk titusindvis af unge, der går og ikke ved, hvad de skal bestille, og ikke ved, hvordan de skal få tiden til at gå. Når man mener, at ungdomsarbejdsløsheden er så stor en ulykke for den enkelte unge, så synes, jeg, man – med god vilje fra alle sider – kunne bruge landbrugserhvervet som et sted, hvor de unge kunne få i hvert fald en hensigtsmæssig og fornuftig beskæftigelse.

I stedet for en lovgivning som den, der nu er forelagt os, mener jeg, at man i hvert fald alvorligt skal overveje, om ikke man kan bruge landbruget som løftestang til at løse en stor del af problemet med ungdomsarbejdsløsheden. Der er behov for lovændringer på

forskellig vis, og det kræver nytænkning, men jeg mener, det er noget, vi bør overveje her i folketinget.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Jeg kan forstå på hr. Svend Andersen og hr. Bjørn Poulsen, at begge er sådan lidt – nej, jeg vil ikke anvende ordet konservative i gammel forstand, men sådan lidt – fastlåste i bestemte teorier. Når det drejer sig om beskæftigelse, er småreparationer nu mere arbejdstunge end nybyggeri. Hvis man skal reparere og bygge om, koster det mere arbejdskraft, end hvis man sætter noget nyt, præfabrikeret op. Det mener jeg er rigtigt.

Er det så odiøst, at man vil fastholde den tradition, man har i landbruget, at man hjælper til med reparationerne? Det er ikke alle, der bygger det hele selv; der er tale om en kombination mellem håndværkere og bønderne selv – eller husmænd, eller hvad man nu kalder dem. Jeg kalder alle for bønder, for det synes jeg er et bedre ord end både godsejer og husmand. Det er bare for at forklare, hvad jeg mener, når jeg bruger ordet bonde. Jeg kan ikke rigtig forstå, hvorfor man er kritisk over for disse ting. Der er et perspektiv i det.

Hr. Halvgaard mener måske, at vi skal anvende 300 mill. kr. til at betale billig arbejdskraft for landbruget. Det var også noget, der lå i den gamle idé, kunne jeg forstå. Men hvad hjælper det i 2 år at sende unge mennesker ud til landbruget som ekstra hjælp? Der er ikke økonomisk basis for at have dem dér, medmindre de går for en løn, der kun dækker kost og logi. Ellers er der ikke råd til at anvende dem. Er det så ikke rigtigere at anvende pengene til, at arbejdspladsen kan udbygges, så landmændene kan få disse folk og give dem den løn, de fortjener?

Det fortvivlende ved disse jobskabelsordninger er jo, at de første 2 år, mens de virker og giver billig arbejdskraft, så er man af vejen med de unge, så har man dem anbragt, men bagefter har man ikke penge til den investering, der skulle have sørget for, at arbejdspladsen opstod. Her mener jeg, der er en chance for, at vi kan få en arbejdsplads til at opstå gennem småreparationer. Ved en udvidelse af produktionen får vi skabt en varig arbejdsplads, både for den unge og for